

SASTAV FLOTE JRM (Split-Vis)

1.-Brigada velikih patrolnih brodova (VPBR) razarači:

VPBR-31 Split
 VPBR-32 Kotor
 VPBR-33 Pula
 VPBR-34 Kopar

2.-Brigada raketnih topovnjača-raketnih čamaca:

8 RTOP
 8 RČ

3.-Brigada torpednih čamaca (TČ) 10 TČ

4.-Divizion patrolnih brodova (PBR) 12 PBR

5.-Odred za spašavanje (POS) :dizalica, Spasilački brod, brzi čamci, ronjoci

6.-Divizion minolovaca (Ploče) 8 ML

7.-Divizion podmornica : 6 velikih podmornica; 8 malih (diverzantskih) podmornica

Brojno stanje posada minolovaca na dan 14.09.1991.

ML-152: 2 oficira (časnika) por. freg. Miljković na bolovanju

6 mlađih oficira (dočasnika)

15 mornara

2 topa 20mm Hispano; 1400 kom. metaka 20 mm; 4 sanduka municije 7,62mm; 1 sanduk

ručnih bombi

ML-161: 2 oficira (časnika)

8 mlađih oficira (dočasnika)

15 mornara

(naoružanje i municija isto kao za ML-152)

ML-141: 1 oficir (časnik) por. kor. Banja Vlatko

3 ml. oficira (dočasnika)

8 mornara

1 top 20mm Hispano; 830 kom. metaka 20mm; 2 sanduka municije 7,62mm; 1 sanduk

ručnih bombi

ML-142: 2 časnika

3 dočasnika

8 mornara

(naoružanje i municija isto za sve brodove tipa ML-141)

ML-143: 2 časnika

4 dočasnika

8 mornara

ML-144: 2 časnika

3 dočasnika

8 mornara

Zapovjedni sastav 16. Divizionu minolovaca

(zapovjednik Kapetan bojnog broda Milija Janković)

1.Odred Minolovaca (OML)

zapovjednik poručnik bojnog broda Radovan Kaluđerović
 zamjenik poručnik bojnog broda Rajko Jolović
 ML-151 nalazio se u MTRZ "V. Škorpik" Šibenik u remontu
 zapovjednik poručnik korvete Zanata
 ML-152 nalazio se u Pločama ; zapovjednik poručnik korvete Lipar
 ML-153 nalazio se na zadatku osiguranja državne granice u Boki Kotorskoj; zapovjednik poručnik fregate Mladen
 Macan
 ML-161 nalazio se u Pločama bez zapovjednika. Tu ulogu imao je poručnik bojnog broda Rajko Jolović

2.Odred Minolovaca (2.OML)

zapovjednik poručnik bojnog broda Halil Zolj
 ML-141 nalazio se u Pločama; zapovjednik poručnik korvete Vlatko Banja
 ML-142 nalazio se u Pločama; zapovjednik poručnik korvete Zećiri
 ML-143 nalazio se u Pločama; zapovjednik poručnik korvete Grbović
 ML-144 nalazio se u Pločama; zapovjednik poručnik korvete Kicošević

Taktičko-tehničke karakteristike brodova

ML-151/161 Deplasman: 380 tona
 dužina: 47m
 brzina: 16 čv
 Posada (po formaciji): 4 časnika
 12 dočasnika
 27 mornara
 Naoružanje: 2x20mm Hispano
 10x AP 7,62mm
 2x PM 7,62mm
 ML-141: Deplasman: 170 tona
 dužina: 33 m
 brzina: 13 čv
 Posada(po formaciji): 2 časnika
 5 dočasnika
 12 mornara
 Naoružanje: 1x 20mm Hispano
 5x AP 7,62mm
 1x PM 7,62mm

Oba tipa brodova bila su opremljena sa mehaničkim, akustičkim, i elektromagnetskim minolovkama kao i sa autonomnim ronilicama sa TV i sonarnim uređajima.

Problemi popunjenosti

Do 14.09.1991. jedinicu (postrojbu) je napustilo: 7 časnika i dočasnika
 10 mornara

Zahtjeve za napuštanje tzv. JNA podnijeli su:

Časnici: Ivica Jozić, kapetan fregate
 Davor Vrhnjak, poručnik korvete
 Zećir Zećiri, poručnik korvete

Dočasnici: Goran Škubonja
 Željko Trampa

Željko Punda
 Sinajko Vuković
 Zdravko Radulović
 Mustapić
 Osman Jusić
 Željko Matić
 Dragiša Stojanović
 Miloš Pažin
 Sreto Stojšić
 Begović
 Nikola Kostov
 Dedić

Planovi za dodatno osiguranje

Pošto je u hangaru u Tehničkoj radioni (TR) bilo naoružanje od Lakog protivzračnog divizionara (Lad PZO) i to:

18 x 20/III mm Hispano (trocjevni)
 24 x 40 mm Bofors

bilo je planirano izvršiti doobuku mornara za posluživanje tim oružjem i rasporediti ih prema slijedećem:

1 x 20/III mm Hispano na brdo iznad uvale Poljuč (kod jarbola za zastavu)
 2 x 40 mm Bofors na dijelu puta za Tatinje iznad sidrišta.

Osim toga zatraženo je odobrenje da se brodovi opreme sa lakim prenosivim protuoklopnim naoružanjem (Zolja i Osa)

kao i da se na brodove dokrca municija za topove i pješadijsko naoružanje prema mobilizacijskim planovima.

Planovi 16.dML za rujan 1991.

Brodovi su uplovili 01.09. u l. Ploče nakon dužeg boravka u Boki Kotorskoj. Nakon proslave Dana Pomorstva (10. 09.) 1.OML trebao je ići za Boku Kotoru a 2.OML po potrebi bi boravio u l. Ploče.

Međutim zbog potreba osiguranja granice na moru ML-152 je 13. 09.1991. u 1000 sati isplovio za Boku Kotoru. Pošto je njegov zapovjednik poručnik fregate Miljković bio na bolovanju, brod je preuzeo poručnik fregate Mladen Macan iz zapovjedništva a sa brodom su otišli zapovjednik 1.OML poručnik bojnog broda Radovan Kaluđerović i šifrer Miljenko Đurić, odnijevši osobne stvari u Kotor (servisi, posuđe, posteljina, odjeća) jer su im supruge sa djecom već bile u Kotoru.

Zbog glasina da se priprema napad na Garnizon i skladišta, zatraženo je odobrenje da brodovi isplove za l. Vis 14. 09. 1991. što je i odobreno i trebali su taj dan u 2000 isploviti za l. Vis.

Zapovjednik 16.dML kapetan bojnog broda Milija Janković imao je odobrenje da 15. 09. 1991. otputuje u Beograd radi udaje kćerke.

Ostali podaci važni za postrojbu

1.- Sidrište gdje su bili brodovi nije uopće bilo minirano, niti je bilo planova za miniranje. U slučaju isplovljenja broдова, sidrište sa objektima se predaje 158. PB (pomorskoj bazi-Jovanovu) na čuvanje.

2.- Područje Garnizona uključujući i zgradu Zapovjedništva, osim fizičkog osiguranja (žica i straža) nije dodatno osigurano niti minirano, osim što su 14. 09. 1991. u 1630 sati postavljene dvije mine tipa MRUD na platou iza zgrade Zapovjedništva. Tko je imao baterije za aktiviranje i čiji je to zadatak bio nisam upoznat, samo treba imati na umu da je dužina žice (kabla) za aktiviranje 50 metara.

3.- Područje skladišta Male Bare imalo je kod glavnog ulaza postavljene dvije mine tipa MRUD (mina rasprskavajuća usmjerenog djelovanja) ali za iste nije bilo baterija za aktiviranje jer su ih mornari koji su se tamo nalazili, zbog nedostatka struje, iskoristili za tranzistorske radio-prijemnike.

4.- Područje skladišta goriva Tatinja nije bilo minirano ni sa kopna niti sa mora.

5.- Područje skladišta Šipak nije bilo minirano.

OPIS DOGAĐAJA

Nakon boravka u Boki Kotorskoj gdje su brodovi boravili radi odmora posada i tzv. "prikupljanja morala" gdje smo se naslušali revolucionarnih parola i nagledali "njihovih" verzija događaja u Hrvatskoj, uplovili smo sa brodovima 01. 09.1991. u l. Ploče radi popune, obilaska porodica i pružanja "moralne potpore" bazi i Jovanovu.

06. 09. 1991. u postrojbu je stiglo 14 novih mornara koje je dovezao ML-153.

03. 09. 1991. održan je kadrovski sastanak na nivou 16.dML na kome je zaključeno slijedeće:

1.- Dodjela stimulativnih mjera za časnike:

ML-151: - Ćirović pohvala
- Došen knjiga

ML-152: - Vaselić pohvala

ML-153: - Vidaković pohvala
- Stevanović knjiga

ML-161: - por. kor. Katić novčana nagrada

- st. vod. Tešić novčana nagrada

Komanda 16. dML: kapetan korvete Radoslav Uljarević novčana nagrada

zastavnik I kl. Ibrahim Berberović novčana nagrada

zastavnik I kl. Miodrag Pantelić novčana nagrada

Promjene u Zapovjedništvu i na brodovima

1. OML:	poručnik bojnog broda Radovan Kaluđerović	zapovjednik
	poručnik bojnog broda Rajko Jolović	zamjenik
ML-151:	poručnik korvete Zanata	zapovjednik
	poručnik korvete Kola	zamjenik
ML-152:	poručnik korvete Grbović	zapovjednik
	poručnik korvete Kračeski	zamjenik
	poručnik Fonjga	zapovjednik pogonskog odjeljka
ML-153:	poručnik fregate Lipar	zapovjednik
	poručnik korvete Marković	zamjenik
	poručnik Begović	zapovjednik pogonskog odjeljka
	ML-161: poručnik fregate Kicošević	zapovjednik
	poručnik korvete Zećiri	zamjenik

odjeljka	poručnik	Klarić	zapovjednik protivmorskog
2. OML:	poručnik bojnog broda	Halil Zolj	zapovjednik
	poručnik fregate	Mladen Macan	zamjenik
	ML-141: poručnik korvete	Katić	zapovjednik
	ML-142: poručnik korvete	Tasić	zapovjednik
	ML-143: poručnik korvete	Vlatko Banja	zapovjednik
	ML-144: poručnik korvete	Pumpalović	zapovjednik
	poručnik korvete	Dimov	zamjenik

Zbog poznatih događaja ova promjena nije nikada izvršena.

Nakon tog sastanka sam razgovarao sa kapetanom bojnog broda Milijom Jankovićem i vidjevši da ne možemo naći zajednički jezik ja sam podnio zahtjev za prestanak službe u JNA. On se prvo iznenadio jer sam prije nepuna dva mjeseca stigao u prekomandu iz Pule, a onda je obavijestio Zapovjedništvo Flote, tražeći da me prvo privede na razgovor, a onda da se zahtjev proslijedi za Beograd. Razgovor je trebao biti obavljen u l. Vis nakon 15. 09. 1991. god. Do tada su moje ovlasti kao njegovog zamjenika suspendirane.

Zbog nepopunjenosti brodova sa časnicima (posebno sa stručnim) dočasnicima i mornarima, kao i zbog slabe obuke, brodovi nisu bili sposobni za izvršavanje osnovnih zadataka (protivmorska djelovanja) nego samo uz silno naprezanje bili su sposobni za isplavlavanje, vožnju i upotrebu osnovnog broskog naoružanja (topova 20mm Hispano). Ustvari zadnjih dana sva se obuka svodila na upotrebu naoružanja, posebno osobnog.

Brodovi su imali ukrcano pješadijsko naoružanje prema formaciji, a časnici i dočasnici su imali osobno naoružanje.

Časnici i dočasnici u Zapovjedništvu su imali AP 7,62mm, a zapovjednici i zamjenici ŠKORPIONE 7,65mm.

Problem je bio u dočasnicima određenog profila (specijalističkog znanja) posebno sa šifrerima i radiotelegrafistima.

Stanje šifrera je bilo slijedeće:

- po formaciji 4 šifrera
- u postrojbi 3 šifrera od toga Bogdan Marić bolovanje
Đurić Miljenko u Boki Kotorskoj

Stanje radiotelegrafista je bilo slijedeće:

- po formaciji 10
- u Zapovjedništvu 2
- u postrojbi 3

Događanja na dan 13. 09. 1991. godine

Pored redovnih kanala putem kojih su se prikupljale informacije o stanju u gradu, jedan od najpouzdanijih načina je bilo prisluškivanje razgovora u kafićima. to su radili neki časnici i dočasnici koje je zapovjednik puštao u grad sa određenim zadatkom, a najviše informacija su donosile mlađe supruge časnika i dočasnika koje bi same bez muževa zalazile u kafiće do kasnih sati i pribavljale informacije. Na osnovu toga se znalo da tih dana treba očekivati napad.

Često sam razgovarao sa Jovanovom oko toga i on bi znao reći: "Da je do mene odmah bi im dao sve naoružanje TO samo da me ostave na miru"

Toga dana oko 1500 sati jedan helikopter je u 158.PB dovezao 16 vojnika, ali i pored toga baza je bila nepopunjena sa ljudstvom (oko 40%).

Zbog toga je postojao plan da privremeno na smjenu boravi do jedna četa (satnija) do 120 ljudi iz Čapljine. Dijelom bi to bili rezervisti, a dijelom vojnici na odsluženju vojnog roka. Uz njih bi bio pridodan vod MB 120mm (ili 82mm) sa posadom od 25-27 ljudi. Oni bi preuzeli vanjsko osiguranje

sidrišta, Malih Bara i 158.PB. Zbog problema sa popunom kao i zbog događanja u Čapljini i Mostaru, ovo nije realizirano.

U takvim uvjetima jedinica minolovaca je očekivala prebaziranje za l. Boku ili Vis. Toga dana su izvršena neka prebaziranja brodova:

- ML-141 nakon završenog malog remonta u Šibeniku isplovio je u 1030 iz Šibenika i u 1900 uplovio u l. Ploče.

- ML-153 je u 1000 isplovio iz l. Ploče i u 2000 uplovio u l. Kumbor (Boka) radi zadatka osiguranja državne granice na moru.

Oko 1800 u zgradu Zapovjedništva došla je supruga zastavnika Berberovića (Sadeta) i rekla kbb. Jankoviću da se po gradu priča da će tu noć biti napad na garnizon i sidrište. Još je javila da se podrumi uređuju za sklonište i da je uočen veći broj ljudi u maskirnim odorama i sa oružjem.

Tada je Janković naredio da se svi časnici i dočasnici koji su bili kod svojih porodica po osnovu izlaza ili bolovanja pozovu u postrojbu. To je bilo u 1900. U 1930 posade ML-143 i ML-144 su se preselile na brodove i oni su stavljeni u punu pripravnost. Do 2000 svi časnici i dočasnici su bili na sidrištu ili u zgradi zapovjedništva.

Tako su se na brodovima te večeri našli ljudi koji su podnijeli zahtjev za prestanak službe u JNA jer se nisu imali niti znali komu javiti ili sa kime stupiti u kontakt. Nakon toga su Janković i Jovanov otišli u Pećinu na večeru i piće. Vjerojatno su bili svjesni bezizlazne situacije, pa nisu htjeli da budu u postrojbama u slučaju da uslijedi napad. Vratili su se oko 2330 sati.

Časnik zadužen za "bezbjednost" poručnik korvete Haris Ćosić je zajedno sa još jednim dočasnikom izvršio obilazak sidrišta i Malih Bara u vremenu od 2330-0020 i od 0345-0405. Toga dana su u 1800 isključeni telefoni.

Događanja dana 14. 09. 1991. godine

Dana 14. 09. 1991. u 0710 je isključeno napajanje električnom energijom i obustavljena isporuka namirnica (kruh, meso, salata). Tada je Janković otišao na sidrište, održao kratak sastanak sa zapovjednicima odreda ML i nakon par čašica vinjaka rekao: "Ma ne treba Hrvatima nikada vjerovati, to je meni moja baba koja je živjela na Kordunu često govorila". J. sam samo pogledao i napustio sastanak. Bojao sam se da ne dođem pod udar KOS-a, pa sam odlučio da sačekam razgovor sa zapovjednikom Flote, pa da onda napustim JNA. Pošto sam u postrojbu došao iz Pule 24. 07. 1991. za mnoge u Pločama sam bio nepoznat i sumnjiv. Nakon povratka u zgradu zapovjedništva, Janković je naredio da svi časnici i dočasnici sa naoružanjem i dokumentacijom do 1700 pređu na sidrište, a on je pripremio sve da sa Visa ide za Beograd.

Oko 1400 14. 09. 1991. poslao je dnevni izvještaj Zapovjedništvu Flote na Vis slijedećeg sadržaja:

- Stanje morala u jedinici poljuljano
- Prekinute telefonske veze i obustavljena isporuka električne struje i namirnica
- Podignuta rezerva ZNG-a (oko 150 ljudi)
- U Pločama boravio Ivo Družić i sa SDP razgovarao o mobilizaciji TO i preuzimanju oružja iz Malih Bara
- Rezervisti ZNG i MUP-a upućeni prema Splitu
- Zbog problema snabdijevanja strujom i hranom predlažem: Prebaziranje brodova za l. Vis ili Boku

ML-151 iz Šibenika otegliti za Boku

Oko 1600 stigao je odgovor da se odobrava prebaziranje brodova za l. Vis, a kasnije će prema potrebi odlučivati Zapovjednik Flote.

Oko 1700 kbb. Janković se kroz Tehničku radionu (TR) i čamcem prebacio na sidrište. U to vrijeme već su primijećene

pojačane policijske patrole na izlazu iz naselja i kod restorana Charli na Sladincu. Ja sam ostao u zgradi zapovjedništva da organiziram odlazak ostalih časnika i dočasnika iz Zapovjedništva. Oko

1745 sam iz zgrade iznio željezne kase sa nastavnom i mobilizacijskom dokumentacijom, ukrcao iste u osobno vozilo i sa većom grupom časnika krenuo ka sidrištu. U toj grupi su pored mene bili: MT kap. I kl. Bogoljub Zekić, por.kor. Haris Ćosić, zastavnici I kl. Osman Spahić, Miodrag Pantelić, Muharem Klepić te vodnici I kl. Laslo Orčik, Bogdan Pažin i Jordan Mitkov (Zast. Ibrahim Berberović i Slavko Radulović su sa dva mornara ostali u zgradi a nakon vijesti o našem zaustavljanju su kroz TR i čamcem prešli na sidrište).

Na mjestu skretanja prema sidrištu zaustavila su nas dvojica pripadnika MUP-a Ploče. Tražili su od nas da stanemo i sačekamo dok ne dobiju upute od svoga zapovjednika, a za vrijeme toga čekanja stiglo je na mjesto događaja još 10-12 pripadnika MUP-a. Sjedio sam u kolima, a pored mene je sjedio por.kor. Haris Ćosić (oficir bezbednosti) sa otkočenim Škorpionom. Odjednom sam začuo zvuk škljocanja zatvarača na puškama, izašao sam vani iz auta i opazio da je sa sidrišta stigla grupa za intervenciju sastava 5 dočasnika sa AP koje je predvodio st. vod. Ilić. Tražili su od policajaca da nas puste da prođemo ili će upotrijebiti oružje. Vidio sam da i policajci drže upereno oružje i da je svakog časa moglo doći do obostrane pucnjave čije posljedice nije moguće sagledati. Znao sam samo da bi bilo dosta mrtvih kao i da bi porodice časnika i dočasnika bile izložene pritiscima i revanšizmu (osveti). Rastojanje između sukobljenih strana bilo je 8-10m. Naredio sam Iliću da on i njegova grupa odmah spuste oružje i vrate se na sidrište, a da ja poručujem Jankoviću da garantiram za sigurnost časnika koji su u mojoj grupi. Oni su poslušali i vratili se na sidrište, a ja sam od časnika oduzeo oružje (pištolje i puške) sve stavio u prtljažnik svojih osobnih kola i objasnio im da idemo na razgovor u Policijsku postaju. Tražio sam od njih da ostanu mirni, da ne zaoštavaju situaciju i da ne izazivaju radnike Policijske postaje. Pored mene je u kola sjeo inspektor Miro Giljević i našim osobnim vozilima uz pratnju policije smo otišli u Policijsku postaju. Tamo su časnici odvedeni u salu sindikata, a ja sam svoja kola sa ključevima predao inspektor Franiću. U kolima se nalazilo 4 AP, 2 pištolja 9mm PARA-80, 4 pištolja 7,62mm, jedan Škorpion 7,62mm, i sanduk sa 35 komada ručnih bombi. Tražio sam od inspektora Franića da popiše brojeve naoružanja i da mi da potvrdu o oduzimanju oružja, da ne bi poslije svega netko mene optužio za prisvajanje ili prodaju oružja, ali za to navodno nije bilo vremena, jer je oko 1925 akcija u Malim Barama već počela. Neposredno prije napada sreo sam se sa generalom Šimcem i rekao mu da na sidrištu nema mina. Tu cijelu noć 14/15. 09. 1991. sam proveo pod nadzorom policije u zgradi Općine (sindikalna sala).

Dana 15. 09. 1991. oko 0700 odvezeni smo autobusom u Split u Policijsku postaju, odakle smo nakon kraćeg saslušavanja vraćeni u Ploče oko 1800. Tada me je general Šimac pozvao kod sebe u kancelariju zapovjednika PS Ploče, i zamolio da javim na brodove (razarač i topovnjača koji su se nalazili na sidrištu ispred I. Ploče) da je se svih 12 časnika vratilo iz Splita i da su svi pušteni da idu gdje hoće, jer je u pitanju bio neki ultimatum. Uzeo sam svoj auto ispred PS, iz kojih je bilo izuzeto naoružanje, ali ne i kase sa dokumentacijom, i uz pomoć g. Šimca otišao u zgradu zapovjedništva, odakle sam se preko Jovanova javio na brodove i izvijestio o stanju sa časnicima. Nakon kraćeg razgovora sa Jovanovom otišao sam da se javim svojoj porodici. Slijedeća dva dana u I. Ploče su uplovljavali brodovi RČ i ML, tražili su da se ukracam na brod i da donesem dokumentaciju, koju sam u međuvremenu ostavio u zgradi zapovjedništva.

Dana 17. 09. 1991. trojica časnika su se ukricali na brod (među njima i oficir bezbednosti Haris Ćosić), ostali su otputovali u pravcu Mostara i Sarajeva, a odatle su se javili na brodove u I. Kumbor.

Dana 18. 09. 1991. podnio sam zahtjev za izdavanje civilne osobne iskaznice, i u pratnji pripadnika MUP-a obišao sam sidrište Baćina da provjerimo dali je što minirano i da poduzmemo sve protupožarne mjere, jer su na ulazu u sidrište ostala dva vozila oštećena iz kojih je curilo ulje i gorivo. Na povratku sam svratio do Jovanova, i vidjevši sa koliko malo ljudi je ostao i u kakvome je stanju, savjetovao sam mu da nazove PS Ploče i da im ponudi da oni sa svojim ljudima preuzmu fizičko osiguranje objekta, a da on i njegovi ljudi te iste objekte napuste i mirno odu kućama, što je on i uradio.

Dana 20.09.1991. organizirali smo uz nazočnost inspektora Zmijarevića, da časnici mogu uzeti svoje osobne stvari iz Zapovjedništva. Tada sam zaključao sve prostorije koje pripadaju 16. dML i ključeve od istih predao Nevenu Zmijareviću.

Tom prilikom je u prostorijama ostao dio formacijskog i ličnog naoružanja (4 AP, 2 Škorpiona, 1 pištolj 9mm PARA-80, 1 pištolj 7,62mm i 2 pištolja Z-375 MAGNUM 9mm).

Dana 21.09.1991. u Ploče je stigao kapetan fregate Zvonimir Franjković na mjesto Zapovjednika ratne luke Ploče. Sa njime sam isti dan razgovarao i ponudio sam mu svoje usluge i pomoć u bilo koje vrijeme.

Žao mi je što sam ostao po strani mada ne svojom krivicom. Razloga ima više, a najveći su to što nisam iz ovih krajeva i što sam dijelu ljudi bio nepoznat, jer sam 8 godina bio odsutan iz Ploča, a došao sam nepuna dva mjeseca prije važnih događaja. Otuda loša procjena i ocjena o meni od strane tadašnjeg predstojnika SZUP-a (Zaharija) kao i procjena da ću možda nekome zasmetati u njegovoj karijeri.

Znam da je general Kikerec razgovarao sa umirovljenim visokim časnicima (admiral Bogunović, kbb. Peko) glede njihovog angažiranja u HV (rezultat se zna) a nitko nije niti htio stupiti u kontakt sa Jozićem, a kamoli razgovarati.

Zbog toga sam iz Pule čim se ukazala prilika, otišao u Bosnu na Usoru i tamo dao svoj doprinos.

Dana 21.09.1991. organizirana je provala u vojarnu i na sidrište od strane "nepoznatih osoba" i sve je opljačkano. Porazbijane su kase, pokradena stvari i oprema, provaljeno u skladišta RR opreme (hrana, posteljina, posuđe). Iz zgrade Zapovjedništva je nestalo: 2 fotokopirna aparata, 20 mašina za pisanje, svi telefoni, zavjese, tepisi i posteljina.

Sa sidrišta je između ostalog nestalo 20 kompleta ronilačke opreme i dva kompresora za punjenje ronilačkih boca (sve francuske proizvodnje).